

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR EEN KERN
REVOLUTIONAIRE ARBEIDERS. No 48.

=====

Ingezonden. W O N D E R L Y K E S O C I A L I S T E N !

.....

Het wordt vervelend om steeds maar weer aan te tonen dat de "socialisten" van deze tyd, zich volkomen aangepast hebben aan de golf van reactie die over de wereld waart.

Een volgend staaltje meenden wij U niet te mogen onthouden.

De "Arbeiders Sport" schrijft naar aanleiding van het te houden congres der Socialistiese Arbeiders Sport Internationale het volgende:

"Nooit zijn de omstandigheden zo benard geweest, als waarin het aanstaande Congres van de S.A.S.I. byeenkomt. Nadat Leo Stork in vier talen de delegaties der Sportinternationale welkom heette en daarbij droevige woorden schreef van barbarij en knechtschap, in dat deel van de wereld, dat zucht onder dictatuur van Hakenkruis, Pijlenbundel en Sikkel en Hamer, komt hij tot de verblijdende conclusie, dat zij, Nederlanders, het voorrecht hebben te leven in een land, "waar de gewetensvrijheid geeerbiedigd wordt als het hoogste goed", en dat de vrijheid uiteindelijk de overwinning zal behalen.

"In deze geest", zo schrijft Leo, "heet ik de kameraden welkom in onze schone oude stad, welker historie bewijst van de kracht der democratie.

Gij komt bijeen in een stad, die trots is op haar verleden en die vol vertrouwen de toekomst tegemoet ziet.

"Vrijheid", "Freedom", "Liberté", "Freiheit" !

Tot zover de "Arbeiders-Sport".

Die toekomst is heden, 25 Mei 1938, zo in overeenstemming met de woorden van "kameraad" Leo Stork, dat de hoogmogenden het maar beter achtten dat zoo'n internationale verzameling "roden" elders hun congres hielden.

"Het Volk" schrijft nu, dat het congres in Brussle probeert bijeen te komen. Zeker om daar dan maar hun vertrouwen in de democratie uit te spreken. Bij die gelegenheid kan er belangrijk bezuinigt worden in de gevoelvolle taal, ofschoon men heus wel kan verwachten dat ook daar een kruiperige begroetingsrede wordt uitgesproken !

Ziehier weer een bewijs van kleingeestige kruiperij der Sociaal-democraten.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

" D i c t a t u u r d e r L e u g e n " .

In een onzer vorige nummer is een verkeerde prijsopgave gedaan van het boekje van Willy Schlam, welke door de V.A.U. wordt uitgegeven.

Er stond vermeldt prijs 60 cent ! Dit moet zijn F. 0.75 !

Wij maken de kameraden er op attent, dit boekje zo snel mogelijk te bestellen, daar wij van mening zijn dat een ieder revolutionair arbeider een dergelijk boekje in zijn bezit moet hebben. Temeer, daar het een uitstekende verzameling van feite inzake de falsificaties van het fascistische Stalinisme ! Te bestellen: bij onze verspreiders en bij:

Theo Harsman Fraunhoferstraat 36. Amsterdam Oost.

OP DE PARTY-VERGADERING VAN DE ELECTROZAVOD! (vervolg en slot)

"Wij zouden overleg moeten plegen met het Ministerie van Buitenlandse Zaken om ons bezig te houden met de aanwijzingen, die aan de buitenlandse deskundigen verstrekt moeten worden om hun de bestaansvoorwaarden van de Sovjet-Unie te doen begrijpen. En laat ons nu maar vlug tot ons besluit overgaan om het vastgestelde program uit te voeren en om een comité te kiezen, dat er meen belast is onze voorstellen uit te voeren".

Toen ik Joerov deze nieuwe kommunistische leerstelling hoorde verkondigen en uitspreken, leek het mij, dat de wereld omgekeerd was en dat men nu op z'n hoofd ging lopen. De merkwaardige woorden van "Het Kommunistische Manifest" kwamen in mijn herinnering op: "De belangen van hen - de kommunisten - zijn nauw verbonden aan die van het proletariaat". Die woorden die ik dikwijls gelezen had, waren diep in mijn hart gegrift!

Ik dacht aan de uitspraak van Lenin, dat: "de kommunisten in nauw contact moeten blijven met de massa en haar vertrouwen winnen door de verdediging van haar belangen tot het uiterste". Ik herinnerde mij het zo vaak genoemde feit van die Russische kommunisten uit den tyd van de Tsaar, die stryd voerden om voor de arbeiders een beetje meer warme thee te krygen.

En nu stond ik vlak tegenover een voorman van de kommunisten, die ijskoud van het denkbeeld uitging een volk van honger te laten sterven en wel waarvoor?

Als Joerov oprecht was in zijn opvatting en als zulke opofferingen gerechtvaardigd waren, om het grote ideaal te bereiken van de verwezelijking van het socialisme, waarom werden dan die opofferingen slechts aan ongelukkige arbeiders en boeren gevraagd en niet aan de kommunisten?

Wie zouden in dit socialistische paradijs van de toekomst kunnen genieten als miljoenen wezens vooraf ter dood veroordeeld waren?

Was dat alléén een tragische zinsbegogeling om het juk van een brede en egoïstische bureaucratie nog zwaarder op de nek van het ongelukkige Russische Volk te doen drukken?

Wat bleef er van de voorschriften van Marx en Lenin over, dat namelijk de kommunisten de meest bewuste, de meest toegewijde elementen van de massa moesten zijn, bereid om voor die massa te offeren?

Waar haalde men de rechtvaardigheid van dat monsterlijke egoïsme vandaan, dat ik zo pas had horen uiteenzetten, die leerstelling, die het goed recht bevestigde van de menonwaardige gevoelens dezer in weelde levende bureaucratie, terwijl het volk van honger stierf?

Was ik naar Rusland gekomen om dat schouwspel mee te maken? Hadden daarvoor arbeiders en boeren de revolutie gemaakt?

Terwijl zulke gedachten mijn geest vervulden, duurde de vergadering nog enige tyd voort. De laatste sprekers volgden Joerov slaafs na en prezen uitbundig mijn arbeid en de oprechtheid van mijn gevoelens. Zij strooiden slechts zout op open wonden. Toen de voorgestelde resoluties aangenomen waren, de verkiezing van een comité van actie had plaats gevonden, om het program te verwezenlijken, vond een feest-eten plaats. Ik kon daarbij niet blijven. Ik was in zenuwachtige spanning, de keel was mij als toegedrukt. Had ik mij vergist? Verborgen zij hun werkelijke bevoelens te mijnen opzichte niet? Dienden al die vleiende woorden niet om slechte bedoelingen te verbergen?

Enige party-genoten kwamen bij mij en tikten mij vriendschappelijk op de schouder. De een zei: "Hij, die Smith als contra-revolutionair behandelt, is een Doerak" (dwaas). Anderen riepen uit: "Een hoera voor kamerad Smith". En plotseling voelde ik mij op de schouders geheven te midden van eindeloze toejuichingen.

"Waarom eet je niet en neem je geen deel aan de gemeenschappelijke vreugde?" zo vroegen zij. Maar ik dacht bij mijzelf, dat ik liever de korst zwarte brood wilde delen, waarmee de ongelukkige Russische arbeiders zich voeden en dat ik liever met hen wilde lijden dan zulke leerstellingen onderschrijven.

Toen ik weer thuis kwam na de maaltijd was ik verbitterd en torneergeslagen. Met één blik zag mijn vrouw mijn vertrokken gezicht en zij riep uit: "Wat heb je tocht? Zijn er weer kwesties in de fabriek? Ik zie het toch aan je. Waren er weer disputen?"

Ik probeerde mijzelf te bedwingen en verzekerde haar, dat er niets was, maar ik slaagde daarin niet.

"Mijn God", zo klaagde zij, "wat moet er nu gebeuren? Men zal je nog fusilleren. Wat moet ik dan beginnen? Laat ons zo gauw mogelijk weggaan uit dit afschuwelijke land, terwijl wij daartoe in staat zijn, zelfs als wij alles zouden verliezen. Wij kunnen ons leven in de Verenigde Staten opnieuw beginnen".

"Neen", zei ik koppig, "wij zullen niet gaan, zolang mijn Amerikaanse pas geldig is, zal ik hier blijven".

Die kwestie was een bron van conflicten geweest tussen ons sedert onze aankomst in de Sovjet-Unie. Mijn vrouw, die ervan overtuigd was, dat wij ons vergist hadden, stond op het vertrek. Maar koppig weigerde ik een fout te erkennen. Hoe meer zij klaagde, des te vaster was ik besloten te blijven. Zij begon bitter te wenen:

"Jewel, je zult teruggaan naar de Verenigde Staten, maar in een doodkist als ze je ter dood gebracht zullen hebben. Waarom heb je de raad niet opgevolgd van Tomek, den ingenieur, die anderhalf jaar geleden naar Amerika vertrok. Hij had je geraden met hem te gaan. Hij had je verzekerd, dat je in dit land nooit het socialisme zou vestigen".

"Ik ben er zeker van, dat je hier de dood vindt, omdat je je mond niet kunt houden. Zo was het daarginds ook. Je was altyd vooraan, streefde voor het recht in de party, in de fabriek, in de verzekeringsorganisatie. Weet toch, dat je hier niet in Amerika bent. Zyn wij er soms niet van op de hoogte, wat ze met mensen doen zoals jij? Als je niet wilt weggaan, zal ik alleen gaan. Ik zal ontsnappen. Ik zal zelfmoord plegen en je zult mij dood vinden. Ik wil je executie niet meemaken. Of misschien gaat het je als de echtgenoot van Anna Wikrukol, die Hongaarse vluchteling, die bij het vertrek uit een vergadering door een hartverlamming stierf. Denk ook een beetje aan Chernitsky, de uitstekende Hongaarse kommunist, die in 1932 verdween. De G.P.Oe zal ook jou grijpen. Je zoudt het leven verliezen en waarom? Voor het kommunisme dat hier bestaat? Maar dat is erger dan het kapitalisme!"

Wij beiden konden die nacht niet slapen en de volgende dag was mijn vrouw ten prooi aan een zenuwcrisis.

.....
Bij de Librairie du Travail, 17, Rue de Sambre et Meuse, Paris X is het boek van Andrew Smith "Ik ben arbeider geweest in de Sovjet-Unie" voor 18 franc te krijgen; er bestaat een beknopte uitgave voor 3 franc. Voor zover wij weten, is er geen Hollandse vertaling.

uit "De Arbeid"

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

In aansluiting op bovenstaand overgenomen artikel vermelden wy dat er bij ons nog een zeer beperkt aantal brochure's verkrijgbaar is van M. Yvan: "Wat er van de Russische Revolutie geworden is". Pr. 12 ct.

.....

HELPT DE SPAANSE ARBEIDERS ??

C.P.-functionarissen der Spaanse C.P. de grootste dieven !

"Hoezeer men gelijk had, te zeggen, dat de bolsjewiki in Spanje slechts v e r r a d e r s waren, conservatieven, die zich uit angst hadden aangesloten bij de Stalinistische party, wordt door de feiten nogeens bewezen." Aldus "De Vrije Arbeider" van 4 Juni 1938 !, en zij gaat verder:

"Toen ze meenden dat Franco inderdaad Katalonië snel zou bezetten, zijn velen van deze Stalinisten gevluht, met grote sommen. (geld!) Dezelfde ploerten, die steeds hebben geeist, dat de Marxistiese POUM zou worden gelijkwideerd, die Adreas Nin, Ména (Durutti en duizenden arbeiders welks namen ons niet bekend zijn ! "Spartacus") hebben doen sluipmoorden, die de P.O.U.M. hebben opgeheven, tientallen leden daarvan hebben gedood, de C.N.T. hebben trachten te vervolgen, vele van de anarchisten en syndicalisten hebben gedood, - deze reptielen nemen het eerst de benen !.

Uit Lérida, waar ze het hardst de POUM hebben bestreden, vluchten: J o o q u i n V i l l a, commissaris van de Généraliteit, tevens van de 29e divisie, die met 12 miljoen peseta's naar Parijs kwam. Hij is - achteraf, toen de C.P. het niet kon ontkennen - uit de party gezet ! Maar in dienst van die party moest hy de revolutie vermoorden !

M e n t a g u t, commissaris van Openbare Orde. Met 2 politie-agenten gevluht naar Parijs, met 200.000 gestolen pesetas.

C e l u b r a, directeur van de Bolsjewistische krant U.H.P., orgaan van de P.S.U.G. (stalinisten!). Hij werd aan de grens gegrepen bij een poging tot ontvluchten, en had 60.000 pesetas bij zich en andere voorwerpen van waarde.

Ziedaar het puikje van de Communistiese Party in Spanje ! ! !

En deze bandieten hebben de P.O.U.M. en de anarchisten ervan beschuldigd, dat ze verantwoordelijk waren voor de nederlaag in Aragon ! Ja, ze waren zo brutaal, te schrijven, dat een lid van de P.O.U.M., Garsaball, met 4 miljoen had willen vluchten, wat geheel fantasie was, en wat alle bladen - behalve de Stalinisten natuurlijk! - hebben weergesproken !

Zd trachten ze de aandacht van hun streken af te leiden !

tot zover "De Vrije Arbeider".

Wij voegen hieraan toe, dat wij maar niet kunnen begrijpen dat er nog arbeiders gevonden kunnen worden, die aan deze dieven-bende hun gift durven toevertrouwen. Het moet, volgens ons, toch aan een elke MEERLIJKE arbeider duidelijk zijn, dat de gelden die hier, onder het mom van "helpt de Spaanse arbeiders", bij elkaar gebedeld worden NIET VOOR DE SPAANSE ARBEIDERS is !

Uit het bovenstaande wordt wéér voor de zoveelste maal gewezen op het feit, dat niet één bonafide arbeider maar ock iets van deze gelden ontvangt. Integendeel ER IS VEEL TE VEEL VOOR DE MAAT EN DE STRIJKSTOK NCIIG ! Het advies voor die arbeiders welke toch nog gelden willen beschikbaar stellen, is ZEND HET NAAR DE SYNDICALISTEN (Commelinstraat 51)

DAAR IS GEEN BODENLOZE PUT ! DAAR KRIJG JE DE CONTROLE DIE NODIG IS !

SPARTACUS

Mitgeeven door een KERN van
Revolutionaire Arbeiders. No: 49.

KWAKZALVER PAUL KIËS AAN 'S GELT
IN DIENST DER STALINISTEN !

Zaterdag 11 en Zondag 12 Juni heeft de "Troelstra Beweging Nederland" een congres gehouden in het gebouw van "De Werkende Stand" te Amsterdam ! De eerste congresavond was, in navolging der Stalinistische gewoonte, een Oké-avond, muziek, zang, een geheljaar en een toevenaar, het geheel onder leiding van den conferencier Paul Kiës.

We hebben gezongen ! "O, O, Paulinio, ben je nie lekker, of lijkt het maar zo !" enz. 't Was er zoo'n gezellige boel, dat een 10-tal aangeschoten fascistien, uit pure aantrekkingskracht, zich toegang tot de zaal verschaften. Waarom ook niet ! Wat kon hun gebeuren, Paul Kiës was toch hun klasse-genoot ? "Met Paul Kiës", zeiden ze "hebben we vroeger nog in de officiers-cantine gehobbeld, nietwaar Paultje ?" riepen ze, "en we komen hier om te dansen, Hoe Zee !"

Men heeft ze toen verteld, dat men aan het Congresseren was, en daar snaptten die fascistien niets van, en met een "Heil Hitler" zakten ze weer af.

Paul Kiës heeft toen voor Sint-Nicolaas gespeeld. Hij heeft al z'n vrienden en bekenden getraceerd, de een een tablet chocolade, de andere bloemen en de huishoudster van Leeds (kostbaas van P.Kiës) kreeg een nieuwe directeur; voorzitter Wassing kreeg een kleurboek, het muziekkorps van de C.P.N. "Avanti" kreeg een lauwertak, en toen hebben ze een nieuwe P.K. gespeeld: "O, O, Paulinio, ben je niet lekker, of lijkt het maar zo !" En toen speelde ze de Internationale, wij zongen mee zoals dat gaat, maar toen de laatste tonen waren uitgetorven vloog me daar ineens Paul Kiës op het bordessie, en riep: "Stop, stop !" We stonden met z'en alle in de houding, een beetje geschrokken. Wat zouwe we nou beleven ?

Kiës zei, dat er geen eenheid was in het netwerk achter de internationale. De "communisten" roepen altyd, drie keer "Eenheid", en de "socialisten" drie maal "Vrijheid", nu stelde Kiës voor, om er gestampte pot van te maken voor de "T.B.N.", doch dan systematies. Zo: "Vrijheid-Eenheid-Eenheid-Vrijheid" !

En toen heeft Peter Pech, ik bedoel Paul Kiës met ons gerepeteerd. Het klonk zo mooi, zei ie, we deden het heel goed. Even daarna kregen we met z'en allen een vlag van de T.B.N., maar die hing aan een hengelstok en dat betekent wat in de politiek.....!

Aan het einde van deze Oké-congres-avond heeft ie gehuild, onze P.K. 't Was droevig om te aanschouwen. Ze ex-partygenoten had ie zo lief, zei ie. Maar ze hadden em in z'n hemd laten staan, en nou moesten die gedelegeerden van buiten onderdak hebben. En daár zat ie nou mee. Hij had al het "Leger des Heils" opgebeld, doch daar waren ze voornien. "Hulp voor Onbehuisden" gaf niet thuis en ten einde raad is ie naar z'n vriend Kobeuzemaker gegaan..... en die had, hoe is het mogelijk he ?, vijftig stalinistische adressen klaar leggen voor Paul ! ! ! En toen donderde het in de zaal, we zongen weer de Internationale met na afloop de P.K.-hutsapot. Toen dat afgelopen was werden de verkapte stalinisten ingedeeld om te maffen bij de OFFICIELE stalinisten.....!

Z.O.Z.